

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 12-12-23189 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיאה

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד הדס הוס טודרוס ואלי מימוני

נגד

הנאשמות 1. לילה אבו עסא-בעצמה
ע"י ב"כ עו"ד ורד אברהם

2. זהר אבו עסא-בעצמה
ע"י ב"כ עו"ד גילת וקסלר

1

2

3

4

5

6

פרוטוקול

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין, מודיע בית המשפט כי מצא לזכות את הנאשמות מהמיוחס להן
בכתב האישום, ולו מחמת הספק.

האישום והמענה:

1. כתב האישום שהוגש נגד הנאשמות, מייחס להן עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 בחוק העונשין – 1977 [להלן: "חוק העונשין"].
2. ברקע הדברים עבודתה של גבי רימה אבו רקייק [להלן: "המתלוננת"] כגננת בגן הילדים "אלאנדולוס" בתל שבע [להלן: "גן הילדים"] כשהנאשמות 1 [להלן: "לילה"] שימשה לה כסייעת במשך כשנתיים עובר לאירוע הנטען כפי שיתואר להלן.
- הנאשמות 2 [להלן: "זהר"] הינה גיסתה של לילה (נשואה לאחיה) ושמשה באופן חד פעמי כסייעת באותו גן, למתלוננת, כחודשיים קודם לאירוע הנטען בכתב האישום.
3. נטען בכתב האישום כי ביום 14.5.2012 סמוך לשעה 20:13 במהלך יום העבודה בגן הילדים, בזמן שהמתלוננת היתה בנוחיות, דאגה לילה להוציא את ילדי הגן מגן הילדים וזאת טרם סיום הפעילות בגן הילדים ומבלי ליידע את המתלוננת. משיצאה המתלוננת מהנוחיות, תקפה אותה לילה בכך שהכתה בה במכות אגרוף בפניה, תוך שהיא קוראת לזהר להצטרף אליה.
- אז, כך נטען בכתב האישום, הנאשמות יחדיו תקפו את המתלוננת בכך שהפילו אותה ארצה, אחזו בראשה, ניסו לחנוק אותה בעזרת צעיף וכתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שטפי דם שטחיים על פניה.

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 23189-12-12 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

1 כרקע לאירוע התקיפה, נטען בכתב האישום כי מספר חודשים עובר לאירוע התקיפה הגישה
2 המתלוננת מכתב תלונה לאגף החינוך במועצה המקומית תל שבע ובו התלוננה על תפקודה הלא
3 תקין של לילה.

4 .4 הנאשמות כפרו במיוחס להם.

5 לטענתן, המתלוננת היא שתקפה תחילה את זהר ואילו לילה הגיעה בשלב מאוחר יותר לאירוע
6 התקיפה וניסתה דווקא להפריד בין השתיים. עוד נטען כי כתוצאה מתקיפת המתלוננת את זהר
7 אשר בזמן האירוע הייתה בהריון, נזקקה האחרונה לטיפול רפואי.

8

9 חלקי התצרף

10 פרשת התביעה

11 עדות המתלוננת – גב' רימה אבו רקייק

12 .5 המתלוננת, במקצועה גנת כ- 16 שנים ובמועד האירוע עבדה כגנת בגן הילדים שנמצא בתוך
13 מתחם גדול יותר הכולל בית ספר וארבעה גנים בתל-שבע. כשנתיים עבדה לצידה לילה בתפקיד
14 סייעת לגנת.

15 בעדותה, פירטה המתלוננת את שעות פעילות הגן והדגישה כי הסייעת צריכה להיות בגן בשעה
16 07:30 ועד השעה 13:30. שעות העבודה של המתלוננת הן מהשעה 08:00 בבוקר ועד השעה 14:00.
17 באשר ליום האירוע, העידה כי לילה התקשרה אליה בבוקר, סיפרה שתאחר וביקשה שהיא
18 (המתלוננת) תפתח את הגן. היא אכן הגיעה ב- 07:30, ולילה הגיעה כעשר דקות לאחר מכן.
19 לדבריה, מהלך היום בגן הילדים התנהל באופן שגרת יעד השעה 13:20, שאז נאספו הילדים (כבכל
20 יום) לשעת ריכוז ביחד עם לילה. לטענת המתלוננת, היא נכנסה רגע לנוחיות ואז שמעה רעש של
21 המולה ושל יציאת הילדים מהגן. היא מיהרה לצאת מהנוחיות, מצאה את הגן לא מסודר כאשר
22 לילה עומדת סמוך לדלת הנוחיות. בשלב זה התנפלה עליה לילה באגרופים כשבהמשך השכיבה
23 אותה על הרצפה והמשיכה להכותה תוך שהיא קוראת לזהר שעמדה בפתח הדלת לעזרה:

24 " ... יצאתי ולילה נתנה לי מכות על הפנים, אפילו לא נתנה לי לשאול שאלה

25 אחת ... תפסה אותי מהגרונן חזק, אמרה לי "אני אהרוג אותך היום בגן".

26 נתנה לי מכות כל הזמן ואני רציתי להגיב על עצמי והגבתי. להגן על עצמי.

27 אבל לא יכולתי בכלל לעשות את זה, היא הייתה יותר חזקה. אני ניסתי

28 לברוח מהגן, ניסיתי לברוח אבל כן לא יכולתי, היא תפסה אותי חזק

29 והרימה אותי מעל הרצפה ונתנה לי כל הזמן מכות.

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 12-12-23189 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

- 1 קראה לזהר והיא כנראה הייתה במקום איפה שהדלת של הכניסה ... שהיא
2 קראה לזהר וזהר נכנסה, ככה תופסת אותו, תפסה את הצעיף, נכנסה
3 בתוך הגן כשלילה קראה לה והיא נכנס מיד, תפסה אותי, שמה את הצעיף
4 עלי כרכה אותו מסביב לצוואר שלי ומשכו חזק שתיהן, כל אחת מצד אחד
5 והצעיף היה כרוך סביב צווארי ...
- 6 כשזהר נכנסה לילה תפסה אותי והרימה אותי ככה ובאה מקדימה שלי. אני
7 הייתי על הרצפה, על הגב ולילה נתנה לי מכות אפילו ברגליים שלה, היתה
8 געל עם עקב שבפנים יש נעליים שהיא שמה אותו בתוך העין השמאלית
9 שלי שהייתה אדומה כל הזמן. בעין השנייה גם היא נתנה לי מכות באותה
10 נעל" [פרוט' עמ' 35 ש' 18-32].
- 11 המתלוננת תיארה מצב שבו הנאשמות כורכות צעיף סביב צווארה וגוררות אותה כשהיא עם הגב
12 לכיוון התנועה והן מושכות אותה למעשה בצווארה באמצעות הצעיף (מעין מצב של "תליה"),
13 כשהיא מכניסה שתי אצבעות בין הצעיף לצווארה כדי למנוע חנק. לדבריה, היא הספיקה לראות
14 את היציאה לתצר לכיוון הכביש ואז התעלפה והתעוררה בבית החולים :
- 15 " ... בכניסה לגן יש שביל ככה עד השער, כמה מטרים, לא רחוק. הן גררו
16 אותי ואני ראיתי שהן גררו אותי מהשביל אבל אח"כ התעלפתי והתעוררתי
17 בבית החולים" [פרוט' עמ' 36 ש' 6-7].
- 18 בהמשך שינתה המתלוננת במעט את תיאור הדברים והעידה שהתעוררה במרפאת קופת החולים
19 בתל-שבע ומשם נלקחה למיון על ידי בני משפחתה, ושם הגישה תלונתה [פרוט' עמ' 38].
20 יצויין כי עולה ממסמכי חדר המיון [ת/5] כי המתלוננת התקבלה במיון באותו יום בשעה 11: 14:
21 וכי נגבתה ממנה הודעה בשעה 15: 14 [2/].
- 22 6. המתלוננת תיארה את יחסיה עם לילה כיחסים סבירים - "יחסים רגילים של עובדת לסייעת.
23 קשר טוב, אין ביננו כלום" [פרוט' עמ' 36 ש' 16-17]]. היא שללה סכסוך כלשהו אולם ציינה
24 שדאגה לכתוב מכתב למפקחת ובמסגרתו הלינה כלפי התנהלותה הקלוקלת של לילה כסייעת בגן
25 הילדים [ת/8 ; להלן: "המכתב"].
- 26 7. במהלך חקירתה הנגדית, התבקשה המתלוננת לתזור שוב ושוב על פרטי הפרטים של האירוע,
27 לרבות אופן התקיפה, חלקה של כל אחת מהנאשמות באירוע, שלב הגרירה עם הצעיף ועוד. כמו
28 כן, עומתה המתלוננת עם סתירות לכאורה שעלו מהודעותיה במשטרה [2/], לרבות העובדה
29 שבתחילה טענה שהותקפה על ידי לילה ואחת בשם סברין. היא השיבה בהקשר זה כי סברין היא
30 גיסה אחרת של לילה והיא בלבלה בינה לבין זהר [פרוט' עמ' 53]. היא השיבה גם שהפערים בין

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 12-12-23189 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

1 גרסאותיה נובעים מתוויית התקיפה והעובדה שהיתה מטושטשת, אם כי לגבי חלק מהדברים
2 ענתה שאינה יודעת או אינה זוכרת.

3 באשר לשלב הגרירה עצמה, חזרה וטענה [פרוטי עמ' 46 ואילך]:

4 " ... זהר נכנסה מולי, לילה תפסה את הראש שלי ככה וזהר שמה את
5 הצעיף מאחורה. היא הרימה את הראש שלי וזהר שמה את הצעיף מאחור
6 כשאני על הרצפה. אח"כ כל אחת תפסה את הצד, לפני שהן תופסות, יד
7 תופסת יד שנייה נותנת לי מכות, של לילה וזהר.

8 ש. ושתיהן נותנות לך אגרופים?

9 ת. שתיהן נתנו אגרופים וגררו אותי."

10 המתלוננת שללה שתקפה את זהר וכי בכך החל האירוע (כטענת הנאשמות).

11 8. ע.ת. 2, שוטר גבי אוקנין, משמש כחוקר במשטרת העיירות [להלן: "אוקנין"].

12 באמצעותו הוגשו הודעת לילה [ת/1] ודו"ח העימות בין לילה למתלוננת [ת/2].

13 בחקירתו הנגדית העיד אוקנין כי באותה תקופה היה בתפקיד ע.רמ"ח ולכן אינו מנהל את תיקי
14 החקירה. הוא לא יודע לומר אילו פעולות חקירה הונחו החוקרים לבצע בתיק חקירה זה ואישר
15 שאין תיעוד על כך [פרוטי עמ' 17 ש' 3].

16 אוקנין לא ידע לענות כשנשאל על המכתב [ת/8], האם נשלח ולאן. תחילה, העיד כי זו הפעם
17 הראשונה שהוא שומע שקיים מכתב וכשבית המשפט הפנה אותו לת/2, אישר שהמתלוננת אכן
18 הזכירה מכתב פניה למשרד החינוך. לשאלת בית המשפט השיב, כי פרט כזה בחקירה בתיק הוא
19 בהחלט יכול להיות פרט חשוב ושוב חזר על עמדתו כי הוא לא זה שהמשיך לטפל בתיק החקירה
20 והוא לא ראה את המכתב אף שידע מדברי המתלוננת כי קיימת פנייה שלה למשרד החינוך.

21 לשאלת הסנגורית האם היה מקום להגיע לזירת האירוע שהתרחש באמצע היום במקום ציבורי
22 ולנסות לאתר עדים השיב בחיוב. עם זאת, הדגיש כי אין מקום לבקר בזירת האירוע כאשר חלפו
23 יום או יומיים וזאת מהנימוק ש"הזירה" כזירת מריבה כבר לא קיימת ובמקרה זה נאמר שלא
24 היו עדים לאירוע. עם זאת, אישר כי אינו יכול לשלול שלא היו עדים לאירוע [פרוטי עמ' 20 שורה
25 [2].

26 עוד אישר, כי היה מקום לתעד החבלות שנגרמו לזהר.

27 אוקנין לא זכר האם ניתנה הנחיה לחקור את המתלוננת באזהרה בחשד לתקיפה של זהר. עוד
28 שלל את האפשרות שפעל בפעולות מגמתיות ומצומצמות על מנת לרצות את עורך דינה של
29 המתלוננת ששלח מכתב שבעקבותיו רמ"ח משה משה נתן הנחיות לבצע פעולות חקירה בתיק.

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 23189-12-12 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

9. ע.ת.7, החוקר ירון פרץ [להלן: "ירון"] הוא זה שחקר את זהר (ת/3) וערך עימות בין זהר לבין המתלוננת (ת/4). בחקירה נגדית, לא זכר ירון מי הורה לו לבצע את פעולות החקירה בתיק. עוד נשאל על תפקידו של אוקנין. ירון אישר כי אוקנין משמש בתפקיד חוקר ומסייע לקציני חקירות ומסייע בניית תיקי החקירה ובניתוב המשימות.
- ירון לא ידע האם ננקטו פעולות חקירה מעבר לבדיקת הטענות כפי שעלו במהלך העימותים שנערכו.
- כשנשאל, בעניין רלוונטיות מכתב התלונה שנכתב בידי המתלוננת עבור משרד החינוך, השיב, כי המכתב מיועד לטיפול משרד החינוך ובכך אינו קשור לחקירת המשטרה.
10. בהמשך ההליך ביקשה ב"כ המאשימה להעיד את ע.ת. 6 העו"ס אשר נפגשה עם זהר במיון בבית החולים וקיבלה ממנה תיאור על האירוע. תכלית עדותה של העו"ס היתה לראות בזה אמרה של קורבן אלימות בסמוך לאירוע. בהחלטתי מיום 21.10.2014 לא התרתי את העדות של העו"ס מן הטעם שלא ניתן לכלול את השיחה עם העו"ס כחריג לכלל הפוסל עדות מפי השמועה מתוקף היותה של זהר לכאורה קרבן אלימות, וזאת כשהמאשימה טוענת שזהר אינה קורבן אלימות.
11. בהסכמה הוגשו גם המסמכים הבאים:
- ת/5 – תעודה רפואית של המתלוננת - מכתב שחרור חתום ע"י ד"ר ביים מיכאל.
 - ת/6 – תעודה רפואית נוספת של המתלוננת - מסמך רפואי חתום ע"י ד"ר גליק עופר.
 - ת/7 – תמונות חבלות של המתלוננת 6 במספר ותמונה של צעיף, תמונה מספר 1.
 - ת/8 – מכתב התלונה כנגד לילה שהוגש ע"י המתלוננת למשרד החינוך.

פרשת ההגנה

עדותה של לילה

12. לילה העידה שבמועד האירוע וכשנתיים קודם לכן עבדה כסייעת למתלוננת בגן הילדים, וכיום עובדת במכון שמיעה לילדים חרשים.
- לילה שללה את גרסת המתלוננת. לדבריה, ביום האירוע, בזמן שהיא יצאה להביא את הבן שלה הלומד בכיתת חינוך מיוחד, שחררה המתלוננת את ילדי הגן מוקדם יותר. לדבריה, כיתת החינוך המיוחד ממוקמת כ-30 עד 40 מטרים מגן הילדים. וגן הילדים אינו רחוק מהכביש הראשי. כשחזרה עם בנה, יצאה משער בית הספר –
- "... יצאתי משער בית הספר, יש כביש וממול הכביש יש מדרכה, ויש כיכר, יש בתים שכנים, וגם גדר של בית, ראיתי שיש נשים וגברים, נשים עם הבד השחור על הפנים, וגן גברים, ואמרתי מה קרה, וראיתי את בת אחי בוכה,

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 12-12-23189-12 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

1 וקוראת 'אימא אימא' ושאלתי מה קרה, וראיתי את גיסתי על הרצפה, אבל
2 הייתי הולכת גם לילדה וגם לה, ויש כלפיה אנשים שעזרו לה והרימו אותה
3 מהרצפה, ומושכים את רימה, שהייתה מעליה, והיא – רימה – אמרה
4 לאנשים שאף אחד לא יתערב 'אתם לא יודעים מי אני, אני ממשפחת אבו
5 רקייק ...', וזהיר הייתה בלי מטפחת. קמה וסידרה את השערות שלה,
6 ושמה את הכובע הקטן, ולקחתי אותה לבית בלי מטפחת ... " [פרוט' עמ'
7 77 ש' 29 ואילך].

8 בעדותה, חזרה לילה על כך שזהר היא זו ששכבה על הרצפה כשמעליה המתלוננת וכי זהר ניסתה
9 להדוף את המתלוננת מעליה. כשהתבקשה להסביר את החבלות שהיו על גופה של המתלוננת,
10 השיבה תחילה שיתכן ומקורן באירועי אלימות אחרים שבהם היתה מעורבת המתלוננת ובהמשך
11 הסבירה שיתכן כי החבלות הן כתוצאה מניסיונות הגברים למשוך את המתלוננת מזהר [פרוטי
12 עמ' 78 שורה 21 ואילך].

13 לילה העידה גם על התנהלות הקלוקלת (לטענתה) של המתלוננת כגננת בגן הילדים. לדבריה, נהגה
14 המתלוננת לערוך הסכם עם הסייעת ובו לקבוע מי יוצאת באותו יום מוקדם. כך שנוצר מצב,
15 שהסייעת נשארת עם הילדים בגן הילדים לבדה בעוד המתלוננת יוצאת מוקדם מיום עבודתה
16 וזאת בכדי להיות נוכחת בעסק הפרטי שלה – סלון לספרות. לדבריה, לעיתים המתלוננת נהגה
17 לשלם לסייעת סכום כספי של 20 ₪ עד 30 ₪ בכדי שהסייעת תהיה מוכנה להישאר לבד בגן
18 הילדים. על פי הוראות שהן קיבלו, יש לשחרר את ילדי הגן בשעה 14:30 ובפועל המתלוננת
19 משחררת אותם בין השעות 12:50 ל-13:00.

20 לילה העידה שהתלוננה על התנהלותה של המתלוננת בפני הגורמים הרלוונטיים ובהם: ראש
21 מחלקת החינוך בתל שבע שהוא למעשה האבא של בעלה, לראש המועצה עצמו, למי"מ של
22 המפקחת, למפקחת הראשית ולרכז הגנים. לטענתה, לאחר שדאגה להתלונן על התנהלות
23 המתלוננת, החל הסכסוך ביניהן.

24 לילה שללה את טענות המתלוננת, כפי שבאו לידי ביטוי במכתב המתלוננת, ת/8.
25 עוד השיבה לילה כי מוצאם של הילדים ממשפחות שונות ולא רק ממשפחת עבו עסא.
26 עוד העידה לילה שהדלת הסמוכה לחדר השירותים בבניין הייתה נעולה כשנתיים ולא ניתן היה
27 לפתוח אותה, ובכך למעשה שללה את גרסתה של המתלוננת באשר למקום האירוע.

28 13. בחקירתה הנגדית, דבקה לילה בגרסתה. היא טענה כי באותו יום שכתה את מפתח גן הילדים
29 וביקשה מהמתלוננת לפתוח בעצמה את גן הילדים וטענה שלא דיברו ביניהן כל היום. לדבריה,
30 יצאה מהגן בשעה 12:55 כדי לקחת את בנה מהגן שבו נמצא, כפי שעושה בכל יום. לשאלת
31 התובעת, מדוע לא מסרה במשטרה שמות של עדים שיכולים לתמוך בגרסתה, השיבה שקיימים
32 עדים לאירוע אולם אלו חוששים להגיע לבית המשפט ולהעיד. לילה נקבה בשמות של עדים, אולם

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 12-12-23189 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

1 טענה שכשפנתה אליהם להעיד הם סרבו, כיוון שלדבריהם אינם רוצים עסק עם משפחת אבו
2 רקייק [פרוט' עמ' 80 שורה 17].
3 לילה עומתה עם העובדה שבחקירתה במשטרה נחקרה על תקיפה שתקפה ביתד עם גיסתה,
4 סברין, ולא התייחסה לעובדה שמדובר באירוע שבו נכחה זהר. לדבריה, סברה כי בכל מקרה
5 המתלוננת מעלילה גם על סברין בקשר לאירוע אחר. היא גם הסבירה שלאחר האירוע דגן לא
6 הלכה להגיש תלונה במשטרה כיוון שלא רצתה להתערב בסכסוך שבין זהר למתלוננת, וכך היא
7 תפסה את האירועים.
8 בעניין המכתב ת/8, תחילה אישרה שהמפקחת יידעה אותה ושוחחה איתה על המכתב אך לאחר
9 מכן השיבה כי המפקחת לא דיברה איתה בעניין זה.
10

11 עדותה של זהר

12 14. בעדותה סיפרה זהר שהיא בת 29, היא גיסתה של לילה (נשואה לאחיה של לילה).
13 זהר העידה שביום האירוע בסמוך לשעה 13:00, לאחר שאספה את בתה מגן הילדים והחלה
14 לחצות את הכביש שממול לבית הספר, שמעה קריאות לעברה "גנבת, אני מחפשת אותך, איפה
15 היית" וכשהסתובבה לראות מי קורא לעברה, תקפה אותה המתלוננת –

16 " ... כשהסתובבתי היא משכה אותי מהשיער והחלה להרביץ לי ונתנה לי
17 מכות ואגרופים ומשכה את הצעיף, המטפחת שלי מהשיער ואני ניסיתי
18 להתגונן ואחר כך באו אנשים והפרידו.

19 " ... היא הרביצה לי בבטן ונתנה לי אגרופים ... דחפה אותי לכיוון קיר של
20 בית שהיה על המדרכה, ולאחר מכן משכה אותי מהשיער והפילה אותי על
21 הרצפה ולאחר מכן נתנה לי מכות כשאני שוכבת על הרצפה ... ניסיתי לקום
22 ולהתגונן, כל הזמן היא משכה אותי מהשיער והמטפחת שלי נפלה. באו
23 אנשים וניסו להפריד ... אני זוכרת שלילה ... זו הייתה לילה שבאה ולקחה
24 אותי עד למסגד והייתי כל כך מתבייש ... ברחתי מהמקום ... אישה בדוית
25 שאינה מכוסה זה כמו אישה ערומה ... " [פרוט' עמ' 68].
26

27 זהר שללה את גרסת המתלוננת שהיא ולילה תקפו אותה בשטח גן הילדים ובכך דבקה בגרסתה
28 שהאירוע התרחש בסוף היום בכביש הסמוך לבית הספר.

29 זהר העידה שהחוויה היוותה עבורה טראומה. היא בכתה באותו יום, היו לה פצעים בגוף וסימנים
30 אדומים והכל כשהיא בחודש השלישי להריונה. לדבריה, פנתה לרופא בקופת חולים ואף הופנתה

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 12-12-23189-12 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

1 למיין, אולם אביה מנע ממנה לגשת למיין כדי לבחון קודם לכן מול משפחת המתלוננת אם יש
2 מקום לסולחה [שם].

3 גם בחקירתה הנגדית דבקה זהר בגרסתה והדגישה את העובדה שבתה נמצאת בגן אחר ולא בגן
4 שבו עובדת המתלוננת ואין כל סיבה שתיכנס ותגיע לגן שבו עובדת המתלוננת.

5 זהר עומתה עם העובדה שבהודעתה במשטרה העידה שהמתלוננת שונאת אותה ואת לילה והפיצה
6 שמועה שגנבה רכוש מהגן, ובכך לכאורה ידעה מראש כי זו דעתה של המתלוננת עליה.
7 כשהתבקשה להבהיר נתון זה, השיבה שאינה יודעת. אם כי ניסתה להסביר תשובתה בכך שמקור
8 השנאה של המתלוננת כלפיה נובע מהקשר המשפחתי שלה ללילה.

9 זהר לא ידעה להשיב לשאלה כמה אנשים היו באירוע וניסו להפריד בינה לבין המתלוננת ונמקה
10 זאת בכך שהייתה במצב קשה ולא היתה מסוגלת לספור את האנשים שנכחו באירוע. עוד אישרה
11 כי לילה ניסתה להפריד בינה לבין המתלוננת ואף עזרה לה בכך שדאגה שתגיע הביתה היות ולא
12 הייתה מכוסה.

13 זהר עומתה בחקירתה הנגדית עם העובדה שרק למחרת הגיעה לרופא בחדר מיין, על אף שהיתה
14 בהריון והגרסה שסיפרה לרופא שהותקפה על ידי שכנים. היא השיבה כי משפחתה ביקשה שלא
15 להעצים את האירוע ולנסות להגיע לסולחה וכן שהעובדת סוציאלית לא תיעדה את דבריה
16 במדויק.

17 זהר אישרה כי המטפחת שבצילום ת/47(4) היתה שייכת לה והיא שמשה אותה לכיסוי הראש.
18 לדבריה, היו למטפחת קישוטים והמתלוננת משכה אותה מראשה בעת שתקפה אותה.
19

עדי הגנה נוספים

20

21 16. עדת הגנה נוספת היתה גבי הגר אלפיניש, מפקחת גני הילדים במשרד החינוך [להלן:
22 "המפקחת"]. שמה של עדת זו נזכר בקשר למסירת המכתב ת/8 והיא זו שהחליפה את המפקחת
23 הקבועה בזמן הרלוונטי לאירועים, אם כי לשיטתה, לא היו לה סמכויות לקבל החלטות, אלא
24 סמכויות ליווי פדגוגי בלבד.

25 המפקחת אישרה שהיו תלונות כלפי המתלוננת לרבות בעניין שחרור מוקדם של הילדים מהגן
26 והיא חזרה על כך גם בחקירתה הנגדית [פרוט' עמ' 89 ש' 14 ואילך]. לדבריה, פעלה בהמשך כלפי
27 המתלוננת ועוד שתי גננות אחרות נוכח כשלים בתפקוד ואף בהליך פיטורים, אולם העידה על
28 איומים שקיבלה נוכח פעולה זו (כלפי שלושת הגננות).

29 המפקחת שללה שקיבלה את המכתב ת/8 מהמתלוננת. עם זאת, אישרה שנהגה להסתובב במרכז
30 הגנים ולא מן הנמנע כי היה מפגש כלשהו בגן עם רכו הגנים. המפקחת הסבירה שהליך הפיטורים

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 12-12-23189-12 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

- 1 הופסק כיוון שהיה בו פגם ולא חודש נוכח שהתברר שהמתלוננת מאושפזת, אינה בקו הבריאות
2 ולא חזרה לעבודה.
- 3 17. עדת הגנה רביעית היתה הגב' סמייה אבו גאנם, אשר לדבריה נכחה במקום האירוע [להלן:
4 "סמייה"].
- 5 סמייה סיפרה שהיא עובדת בקופת חולים כאחות בלקייה ומתגוררת בתל שבע בשכנות עם זהר.
6 עוד ציינה את העובדה כי במועד האירוע הייתה ביום חופשי מעבודתה.
- 7 סמייה העידה שכשהלכה בשכונה, בכביש, הבחינה באנשים מתקהלים, התקרבה ואז ראתה את
8 הבת הקטנה של זהר ואת זהר שוכבת על הרצפה ומעליה אישה אחרת כשהאנשים שמסביב
9 מנסים להפריד. היא לא זכרה את פניה של אותה אישה אחרת שרכנה מעל זהר אולם טענה כי
10 מדובר באישה שמנה שלבשה לבוש ארוך וכי ראתה אותה מורידה לזהר את המטפחת ואוחזת
11 חזק בשערותיה של זהר [פרוט' עמ' 97]:
- 12 "...ראיתי רק שהיא נתנה לה מכות, צועקת, מקללת ומחזיקה לה בשיער.
13 זה מה שאני זוכרת ...
- 14 ... הם מחזיקים בידיים שלה, מנסים להרגיע אותה. היא מתעלמת מכל מי
15 שעומד על הראש שלה. היא מחזיקה בכוח, התחילה לתת מכות, מחזיקה
16 בשיער. עד שהפרידו ואמרו לה תפסיקי. הם הצליחו לתפוס אותה. ממה
17 שאני זוכרת אפילו היו לה קצת שערות לרימה ... "
- 18 תחילה השיבה כי האירוע היה בשעה 12:00-11:00, לאחר מכן טענה שאינה זוכרת במדויק את
19 שעת האירוע.
- 20 בחקירה הנגדית השיבה כי איננה מכירה את המתלוננת אך היא מכירה את זהר היות והן שכנות
21 ואת לילה מעבודתה בקופת החולים. היא אישרה כי בהמשך דיברה עם זהר על האירוע וזהר
22 תיארה לה את האירוע מא' ועד ת' ואף היתה איתה בקשר כיוון שהיא במקצועה אחות וכשכנה
23 וחברה [פרוט' עמ' 98].
- 24 סמייה העידה שזהר יצרה איתה קשר טלפוני כשבוע לאחר האירוע והתייעצה איתה בנוגע לדיון
25 ואז סמייה גם אמרה לזהר שהיא זוכרת את האירוע ויעצה לה לפנות לרופא נשים.
- 26 סמייה ציירה את מיקום האירוע על גבי נייר שהוגש לה [ת/9] ומצויר זה עולה כי אכן גם לשיטתה,
27 האירוע היה מחוץ לבית הספר, על המדרכה בסמוך לכביש ולא מעבר לכביש.
- 28 סמייה נשאלה לצבע המטפחת של זהר והעידה כי מדובר במטפחת צבעונית אך לא ידעה לומר
29 באילו צבעים מדובר.
- 30 18. ההגנה הגישה בהסכמה את המסמכים הבאים:
- 31 1/ – מכתב שחרור של זהר מבית חולים סורוקה מיום 15.5.2012.

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 12-12-23189 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

- 1 2/ – הודעתה [מהמיון] של המתלוננת מיום 14.5.2015.
2 3/ – הודעת המתלוננת תחת אזהרה מיום 22.5.2012.
3 4/ – מסמך רפואי – הפנייה למיון של זהר מיום 14.5.2012 בשעה 16: 54.
4

5

ההכרעה העובדתית

- 6 19. אין מחלוקת בין הצדדים כי תחילתו של יום, כיום שגרתי שבו נמצאות יחדיו המתלוננת ולילה
7 כגונת וסייעת בגן הילדים. אין גם מחלוקת אמיתית שבסופו של יום נמצאו המתלוננת וזהר
8 חבולות ונזקקו להפניה למיון [ת/5 ו-ת/6 לצד נ/4].
9 אין מחלוקת לקיומו של עימות פיזי, לפחות בין המתלוננת לזהר, ואין מחלוקת כי לילה אף היא
10 נכחה באירוע.
11 המחלוקת היא בין הגרסאות הקוטביות: מחד, גרסתה של המתלוננת שהותקפה על ידי לילה
12 ביציאה מהשירותים בגן כשלילה קוראת לעזרה לזהר שמגיעה, מורידה את הצעיף מראשה
13 וכורכת אותו מעל צווארה של המתלוננת כשביחד עם לילה מפליאות במתלוננת מכותיהן וגוררות
14 אותה בתנוחה של תליה לעבר גדר הגן עד לאובדן הכרת.
15 מנגד, גרסתן של הנאשמות שהיא גרסה שונה לגמרי ולפיה לילה כבר מזמן היתה מחוץ לגן ואילו
16 המתלוננת זיהתה את זהר מחוץ לגדר הגן, יצאה לעברה, קראה אחריה "גנבת", התנפלה עליה
17 ותקפה אותה עד שנאלצו רבים להפריד ביניהן.
18 20. בית המשפט רשאי להרשיע את הנאשמות על סמך עדותה היחידה של המתלוננת גם בלי ראיות
19 תומכות. עם זאת, על בית המשפט להזהיר עצמו שכך הדבר וככל שבית המשפט מתרשם שקיים
20 בין הצדדים סכסוך מוקדם ושקיים עניין למתלוננת להרחיב תלונתה כלפי מי מהנאשמות, וככל
21 שיש קושי פנימי בקבלת אותה עדות יחידה, הנובע מסתירות משמעותיות, הרי שהצורך בראיות
22 תומכות לאמת גרסתה של המתלוננת, נעשה וצריך שיעשה משמעותי יותר.
23 21. בהקשר שלפנינו, שוכנע בית המשפט שקיים בין הצדדים סכסוך קודם. במיוחד בין המתלוננת
24 ללילה, שהרי לטענת המתלוננת היא זו שהתלוננה קודם כלפי לילה ועל רקע עובדה זו היתה
25 לטענתה התקיפה. מנגד, עולה גם מגרסתה של לילה שנתמכה גם בגרסתה של המפקחת, שהיו לא
26 מעט תלונות כלפי המתלוננת עצמה באשר לתפקודה בגן וכי המתלוננת אפילו ידעה על כך. מכאן,
27 שומה על בית המשפט לבחון את המקרה בפרספקטיבה של סכסוך קודם בין שני הצדדים. אין
28 בכך, כשלעצמו, כדי להשפיע את אמינותה של המתלוננת, אולם יש בכך כדי להוות תמרור אזהרה
29 לבית המשפט בבואו להעריך מהימנותה של המתלוננת באופן כללי ביחס לנאשמות ואמינותה
30 הקונקרטי ביחס לאירוע הנטען.

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 23189-12-12 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

22. המתלוננת העידה בבית המשפט באופן רציף ושוטף, על אף קשיי שפה. היא תיארה את המכות
באופן מפורט, לרבות אופן החניקה בצעיף. גם בחקירה נגדית סיפרה סיפור מפורט ומדויק
לכאורה. התיאור שמסרה בחקירה נגדית באשר לאופן שבו הגיע זהר, כיצד סובבו אותה לאחר
מכן הנאשמות, באיזה צד היו השירותים, כל אלו יש בהם דווקא להעיד על אמינות העדות. בעניין
זה, אני מקבל את עמדת המאשימה שהתיאור של אירוע אלימות לא חייב להיות מדויק למשעי
ויש להביא בחשבון גם את עצם החוויה הטראומטית שמקשה על הבחנה בין כל פרט ופרט
באירוע. עם זאת, היה די זמן מאז האירוע כדי לאפשר שינון דברים, לרבות שכנוע עצמי בדבר
אופן התרחשות הדברים.
- ויודגש: אין בכך כדי בהכרח לגרוע מאמינותה של המתלוננת, שכן עצם קיומה של חוויה
טראומטית לצד תחושת קורבן על ידי מי שהותקף, יש בכך כדי לנסות ולבצע שחזור עצמי של
הדברים עד כדי גם השלמה של פרטים שמטבע הדברים, בחוויה טראומטית עלולים להיאבד
בדרך.
- הקושי העיקרי בקבלת גרסתה של המתלוננת באופן מלא, נעוץ בחוסר התאמה מלאה בין התיאור
הפיזי של הדברים ושל המכות, לרבות החניקה, לתיאור החבלות במסמכים הרפואיים ובתמונות.
קושי נוסף נעוץ בצמצום עצממה המתלוננת עצמה אירועים אחרים, לרבות פרטים הנוגעים
לקיומם של עדים, פרטים הנוגעים לסכסוכים קודמים, להתנהלות בגן, חקירה באירוע אלים אחר
ועוד פרטים נוספים שבחרה להשיב עליהם "לא יודעת" או "לא זוכרת", על אף שכאמור לגבי
חלקים מסוימים ידעה לכאורה להשיב "ברחל בתך הקטנה". דוגמה אחת לכך היא טענתה שלילה
דרכה עליה עם נעל עם עקב בפניה, לרבות בעינה. אולם פרט לאדמומיות בעין אין לכך תימוכין
וגם לא נעשה כל ניסיון לקשור בין החבלות לאפשרות התרחשותן.
23. בהודעתה הראשונה בפני שוטר, הודעה שנלקחה כאמור בבית החולים "סורוקה" בשעה 15:14
ביום האירוע, לא סיפרה המתלוננת על העובדה שהיא היתה בנוחיות וטענה כי האירוע החל לאחר
שהיא התנגדה להוראה שנתנה לילה לילדים לצאת החוצה בלי ההורים. לדבריה, אז החלה אומנם
לקרוא לסברין [בהמשך כאמור טענה שהתכוונה לזהר] ושתייהן הפילו אותה על הרצפה ובשלב
זה, כנראה התעלפה ולא יודעת מה קרה. לדבריה, לא ידעה מי הביא אותה לבית החולים. עוד
השיבה כי לזהר היה צעיף סגול שאיתו ניסתה לחנוק אותה [2/נ].
- רק לאחר מספר ימים (22.5.2012) עומתה המתלוננת עם הנאשמות ואז, ורק אז, הטיחה בפניהם
את האירוע כפי שתיארה אותו בבית המשפט (המכות המשותפות, החניקה, הגרירה וכד').
הנאשמות הטיחו בפניה גרסתן שמנגד.
- הודעתה השניה של המתלוננת נגבתה ממנה רק ביום 22.5.2012, תחת אוהרה וזאת לאחר
שהנאשמות העידו שהותקפו על ידי המתלוננת.

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 12-12-23189 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

1 בחינת אמינות הדברים היא גם בשים לב לזמן שבו ניתן להכין את תיאורם של הדברים ובהקשר
2 זה, אם נקבל את גרסתה של המתלוננת כי אבדה את הכרתה, הובאה לקופת חולים בתל שבע
3 ומשם למיון ומיד נחקרה על ידי שוטר במיון, שאז ההנחה שהגרסה האמינה ביותר היא זו שתינתן
4 במיון וגרסה זו של המתלוננת מלמדת על וויכוח בגן ועל עימות בינה לבין לילה וזהר ורק על ניסיון
5 חניקה אולי עם הצעיף ולא מעבר לכך.
6 כאמור, המתלוננת צמצמה גם קיומו של עיסוק נוסף שיש לה, צדדי לעבודתה במשרד החינוך.
7 מדובר בעיסוק כקוסמטיקאית שהמתלוננת טענה שהיא רק מסייעת לאחותה מעת לעת ושאינן
8 לה עיסוק נוסף. אולם בהמשך אישרה שעבדה כספרית [פרוטי עמי 56].
9 סתירה נוספת היתה בשאלה היכן הסתיים האירוע: המתלוננת טענה בהתחלה שזיהתה בזווית
10 העין את הכביש היא עדיין בתוך מתחם החצר שבין הגן לגדר. לדבריה, ראתה מכוניות [פרוטי עמי
11 54 ש' 19] ואינה זוכרת אם הגיעה לכביש או לא [פרוטי עמי 55]. עם זאת, טענה במקום אחר
12 שהמכות היו באמצע הרחוב [פרוטי עמי 55 ש' 16]. כשנחקרה על כך שוב ועומתה עם הסתירה,
13 טענה שמבחינתה הרחוב והאדמה הם אותו דבר. סתירה זו לא היתה אמינה על בית המשפט. בית
14 המשפט מתקשה לקבוע ממצא עובדתי בהקשר זה על סמך גרסת המתלוננת בלבד.
15 כאמור, יתכן שבסופו של יום הגרסה הראשונה של המתלוננת היא גרסה שאינה מלאה אומנם,
16 אולם לא ניתן להגיד עליה שהיא לא נכונה. אלא, ובשים לב לקיומו של סכסוך קודם, שומה על
17 בית המשפט לחפש תימוכין ודבק לחזק את חלקי התצרף הרפויים.
18 24. כאן המקום להתעכב על מחדלי החקירה הרבים :
19 לא נעשה ניסיון אמתי לאתר עדים לאירוע. העובדה כי הנאשמות לא פירטו שמות של עדים,
20 בוודאי לא יכולה להוות הצדקה ליחידה החוקרת שלא להתאמץ ולאתר עדים. מצויים אנו בצהרי
21 היום, בשעה (לפי גרסת המתלוננת עצמה) שהיא שעת פיזור ילדים מהגנים ואנו נמצאים במקום
22 שבו יש מספר גנים ובית ספר, על סף כביש ראשי. אין לקבל מצב שלא היו עדים.
23 שומה על היחידה החוקרת, גם בלא כל שיתוף פעולה מצד המתלוננת או הנאשמות, להגיע לגן,
24 לראות את המקום ואת תנאיו הפיסיים, לאסוף פרטיהם של ההורים ולהתחיל לחקור הורים
25 באשר לגרסאות הצדדים, בין אם הדבר נוגע לטענות לילה בדבר התנהלות המתלוננת ובין אם
26 הדבר נוגע לטענות המתלוננת באשר לכך שלילה שחררה את הילדים ללא ליווי הורים.
27 לא ברור גם מדוע לא נעשה ניסיון אמתי לבדוק מי הביא את המתלוננת לבית החולים. המתלוננת
28 בעצמה טענה במקום אחד שבני משפחתה הביאו אותה לקופת חולים ובהמשך טענה שאינה
29 יודעת מי הביא אותה לבית החולים [פרוטי עמי 56 ש' 7]. בנקל, ניתן היה לבדוק את מצלמות בית
30 החולים ולראות מי הביא את המתלוננת לשם ולחקור אותו, מה הוא יודע על האירוע.
31 היחידה החוקרת גם לא חקרה היטב את גרסתה של לילה מול גורמי משרד החינוך. טענת ב"כ
32 המאשימה בסיכומיה בהקשר זה, שאין להאמין לאותה מפקחת ראוי שלא היתה נטענת במיוחד

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 23189-12-12 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

- 1 על רקע שמדובר בגורם אובייקטיבי, שטוב אם היה נחקר מלכתחילה באירוע, במיוחד כאשר
2 הטענה בדבר סכסוך קודם ותלונות במשרד החינוך, עלתה כבר בעימות שבין לילה למתלוננת
3 ביום 22.5.2012.
- 4 ועוד: הצעיף עצמו לא הובא לבית המשפט בניגוד לכלל הראייה הטובה. צעיף זה לכאורה נתפס
5 על ידי היחידה החוקרת, כיוון שצולם, כפי שניתן לראות בת/47(4). ואולם, לא ברור מי הביא אותו,
6 היכן ואיך הביא אותו ומדוע זה שהביא אותו לא יכול היה למסור עדות. צבעו של הצעיף אף הוא
7 לא הוברר וגם לא הוברר האם ניתן באמצעות הצעיף, לבצע את פעולה החניקה באופן שתואר על
8 ידי המתלוננת.
- 9 25. לא מצאתי סתירות מהותיות בעדותה של זהר עצמה, למעט אותה תמיהה מדוע לא הלכה למיון
10 כבר באותו יום. עם זאת, המסמך נ/4 מלמד שכן הגיע לרופא משפחה במרפאה בתל שבע עם
11 דימום וגינאלי מלווה בכאבי גב ובטן, כשהיא טוענת שהותקפה על ידי "קבוצת נשים שהכו אותה
12 בכל חלקי גופה". גם מסמך זה הוגש על ידי ההגנה כדי להראות שההפניה למיון לא נעשתה אגב
13 אותה תלונה של המתלוננת דווקא, והעובדה שלא הלכה בסופו של דבר למיון באותו יום, אף
14 שהדבר תמוה, אינה בהכרח מעידה כי גרסתה של זהר שקרית.
- 15 באשר לעדותה של לילה, גם עדות זו לא נסתרה למעשה. ההסבר מדוע לא פנתה למשטרה, מדוע
16 לא מסרה שמות של עדים, אף אם יכול להיחשב כתמוה, עדיין אין בו כדי להוות את אותו שקר
17 לכאורה שיכול לחזק גרסתה של המתלוננת.
- 18 עדותה של המפקחת עצמה היתה עדות יפה וסדורה. היא עמדה גם בחקירתה הנגדית. עדותה
19 אמינה על בית המשפט וכאמור אין לה כל עניין באירוע עצמו. ניתן לבסס על עדותה את הממצא
20 העובדתי בדבר קיומו של סכסוך קודם בין הצדדים, על רקע תלונות הדדיות בנוגע להתנהלות
21 בגן.
- 22 באשר לעדותה של סמייה, הרי שבית המשפט מתקשה לבסס ממצא על עדות זו. סמייה כאמור
23 שוחחה עם זהר לאחר האירוע. זהר מסרה לה פרטים, היא תיארה בפניה את האירוע ולא מן
24 הנמנע שבלבלה בין מה שראתה ובין מה שחשבה שראתה. היא תיארה את המטפחת כצבעונית,
25 וכאמור לא ניתן לקבוע שאכן כך הדבר. לא מצאתי שיש בעדות זו כדי לחזק גרסתן של הנאשמות
26 אולם אין בכך כדי לקבוע פוזיטיבית ששקרה.
- 27 26. במכלול העדויות הני"ל, ובשים לב לחוסר היכולת לקבל את גרסתה של המתלוננת כהויתנה,
28 ובשים לב לכשלים הראייתיים הנובעים מחוסר ניהול נכון של החקירה עד כדי היזק ראייתי
29 לנאשמות, לא ניתן לקבוע, מעבר לכל ספק סביר שהאירועים התרחשו כפי גרסתה של המתלוננת
30 וכפי שמפורטים בכתב האישום.
- 31 מצויים אנו בהליך פלילי. דרישת ההוכחה, היא ברף ראייתי של מעבר לכל ספק סביר. העובדה
32 שהמתלוננת היא שהודעתה נגבתה ראשונה, לא יכולה כשלעצמה להוות שיקול מכריע את היחידה

בית משפט השלום בבאר שבע

01 מרץ 2016

ת"פ 12-12-23189 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח'

1 החוקרת באשר לכיוון החקירה. שומת היה על היחידה החוקרת לחקור ולהגיע לחקר האמת, גם
2 אם הדבר קשה, ולא להניח שדי בגרסה מול גרסה כדי להביא את התיק בפני בית המשפט. חובת
3 החקירה היא גם לאסוף ראיות מזכות ולא היה מקום להסתפק בגביית הודעה אחת מכל נאשמת
4 ובעימות. שומת היה על היחידה החוקרת להמשיך ולחקור בכיוון המניע ולהמשיך לחקור אחר
5 עדים לאירוע, במיוחד נוכח הגרסאות הסותרות כמעט לחלוטין זו את זו. יודגש: כי אין מדובר
6 במחדל חקירה המחייב זיכוי הנאשמות, אולם על רקע חוסר היכולת לקבל במלואה את גרסת
7 המתלוננת, מועצם אופן הטיפול הלקוי בתיק החקירה.
8 אנו בסופו של הליך ולא מצאנו כי כאמור המאשימה עמדה בנטל ההוכחה. נותרו שאלות ללא
9 מענה וקיים אותו קול קטן וחרישי האומר "זה לא זה" (השוו דבריו של כבי' השופט מ. חשין בע"פ
10 6251/94 בן ארי נגד מדינת ישראל, פ"ד מט(3) 45, בעמ' 124].

12 סוף דבר:

13 27. נוכח כל האמור לעיל, אני מורה על זיכויין של הנאשמות, ולו מחמת הספק, מהמיוחס להן בכתב
14 האישום.

16 זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי

19 ניתנה והודעה היום כ"א אדר א' תשע"ו, 01/03/2016 במעמד הנוכחים.

21

22 איתי ברסלר-גונן, סגן נשיאה